

възприемат като преводи, а като неразделна част от създаваната по онова време оригинална чешка поезия. Но усилията им не дават желания резултат. В стремежа си да постигнат "чешко" звучене на Яворовите стихотворения, преводачите се отнасят съвсем произволно към ритмичната и интонационната структура на стиховете му - изобщо не се съобразяват с броя на сричките в оригинала, не отчитат разположението на римите, графичната структура на стихотворенията. Като пример можем да посочим превода на *Нирвана*, където откриваме различен брой срички в оригинала и превода, както и промени в топологията на римите - от кръстосани при Яворов те са се превърнали в съседни при превода. Ето как звучи Яворов на чешки с тези промени:

Яворов:

Спят вечните води, безбрежните води - *бездънни*, (а) (15)
но в тях не се оглеждат небесата *звездни* (б) (13)
и бродим ний наоколо *безсънни*, (а) (11)
и тръпнем пред безмълвните им *бездни*. (б) (11)

Кожик - Лещов:

Spí věčné vody, vody bez břehu - a bez dna, (а) (13)
nebesa však v nich se neshlížejí hvězdná ... (а) (12)
A beze spánku brodíme se kolem my, (b) (12)
chvějíce se před mlčenlivými jejich roklemi ...(b) (15)

Според преценката на Д. Хронкова въпреки несъвършенствата си преводите на Кожик и Лещов звучат по-съвременно от редица по-късни преводи на българска поезия, направени в съответствие с преводаческите принципи на лумировската школа (Хронкова 1963).

След два "инцидентни" превода - през 1934 г. и през 1936 г. съответно на *Йозеф Пата* и на *Ян Каменарж* - през 1940 г. е направен следващият по-обемен превод на Яворови стихотворения на чешки език. Преводачка е *Ружена Шварцова*, поетеса, чийто интерес към българската поезия, и по-специално към Яворов, е породен от личното ѝ приятелство с българската поетеса Люба Касърова. Преводите са публикувани в списание *Чешко-българска взаимност* (*Česko-bulharská vzájemnost*), кн.1 от 1940 г. Шварцова публикува единадесет стихотворения на